

PAMIĘTNIK GOSPODARSKI.

Wychodzi co sobota. Cena przedpłaty dla odbierających we Lwowie, w biurze redakcyi, pod l. 881 $\frac{1}{4}$, wynosi 5 złr. a na prowincyi wraz z przesyłką pocztową i kopertowaniem, 6 złr. m. k. rocznie. Można także prenumerować i półrocznie.

N. 12.

Dnia 24 marca, 1849.

Kilka uwag nad płodozmianem.

Powszechnem u nas gospodarstwem jest gospodarstwo trójpolowe, roślin handlowych nie siejemy: boby te nam przyzwoitego wynagrodzenia za pracę i nakład na niełożony nie przyniosły, ponieważ odbytu pewnego i dobrego nie mają. Rośliny zatem kłosowe są metą gospodarstw naszych a jedyną naszą rośliną przemysłową są kartofle. Gospodarstwa zatem nasze powinny być tak urządzone, aby się do okoliczności w kraju istniejących stosowały. Gospodarstwo trójpolowe nie odpowiada teraz, jak to już jest rzeczą od dawna dowiedzioną i wypraktykowaną, życzeniom i dążnościom gospodarstwa wyższego, które wszędzie na miejsce starego wstępować zaczyna. Pomnąc na to i będąc o tej prawdzie przekonany, obmyśliłem następujący dziewięciopolowy płodozmian, który rozważę światłych gospodarzy podając: 1) Kartofle na gnoju. 2) Jęczmień. 3) Koniczyna mieszana z trawami. 4) Koniczyna. 5) Pszenica. 6) Kartofle na gnoju. 7) Owies. 8) Groch, hreczka, proso, soczewica. 9) Żyto.

Wyżej powiedziałem, że kartofle są jedyną naszą rośliną przemysłową; ze składu tego płodozmiannu widać, że on na gorzelni się uzasadnia: na $\frac{2}{9}$ bowiem częściach są kartofle na świeżym gnoju zasadzone. Po kartoflach na polu 1 następuje jęczmień; miejsce to jest dlań zupełnie stosowne: ziemia bowiem dobrze zgnojona, wyczyszczona i spulchniona odpowiada ze wszystkiem wymaganiom tej rośliny. W jęczmieniu sieje się koniczyna, mieszana z różnemi trawami i ziołami stosownemi do gruntu i do zamierzonego celu, w jakim się one skarmić zamysła — czy bydłem, czy owcami. Jestem tego zdania, że koniczynę najlepiej jest wysiewać z innemi roślinami pasznemi, co liczne korzyści przynosi: popierwsze, że zbiór jest z mieszanego siewu większy, niżeli z samej koniczyny; powtórne, że plon jest pewniejszy: bo jeżeli lato niedogodne na jedną lub drugą roślinę pociągnie, trzecia i czwarta może jeszcze przecież jakiś plon przynieść; potrzebie, że bydło mieszaną paszę smaczniej i lepiej spożywa, niż pojedynczą; na zielono zaś taką mieszaną paszę skarmiwszy, bydło wzdęcia nie dostaje, jak to z samej koniczyny często się zdarza; poczwarte na koniec, że koniczyna mieszana jest wytrwalszą i w drugim roku użytkowania obfity jeszcze zbiór wydaje. W pierwszym roku używa się koniczyna na siano, drugi zaś rok zawisł od miejscowych okoliczności. Jeżeli jest podostatkiem pastwiska, używa się ona także i w drugim roku na siano. Jeżeli zaś brak jest pastwiska, wtenczas dostarcza koniczyna dogodnego pastwiska, szczególnie dla owiec. Przyczem jeszcze i tę korzyść mieć

można, że pasące się na koniczynie owce, zostawiają swe odchody na polu, przez co rolę pod następującą pszenicę użyzniają, tak że ona grunt w zupełnej sile zajmuje.

Po pszenicy przychodzą kartofle, pod które się rola znowu gnoi. Gnojenie pod te kartofle może być słabsze, niżeli pod pierwsze: gdyż rola będąc po pastwisku tak żyzną, nie oddała całej swej siły pszenicy. Z powodu rozdziału kartofli na dwie ręce wynikają także znaczne korzyści: 1) że jest dogodna manipulacja z gnojeniem: gnoj bowiem letni, którego mniejsza jest ilość, wywozi się przed zimą na pole po pszenicy; gnoj zaś zimowy, którego więcej zwykle bywa, wywozi się przy końcu zimy na pole 1 pod pierwsze kartofle: 2) wynika i ta korzyść z rozdziału kartofli, że na jednym polu można kartofle wcześniejsze, a na drugim późniejsze sadzić; przezco także i robota około nich jest rozdzieloną. Po tych drugich kartoflach następuje owies. Jaki jego plon po kartoflach na roli żyznej i czystej być może, łatwo bardzo pojąć. Jest to najfałszywszą zasadą w świecie siać owies na jałowem polu; owszem, taką roślinę która jest tak pewną, jak owies, i lada jaką rolę się zadowalniająca wypada siać na roli dobrej: gdyż owies zawsze jest w stanie najpewniejszy czysty zysk przynieść.

Po owsie przychodzi groch, hreczka, proso, soczewica. Gdyby się rola po owsie trochę zanieczyściła, to groch i hreczka przytłumią chwasty; proso zaś ze się zwykle piele, więc rola zostaje czystą i żyzną pod następujące żyto, które w takim razie obfity plon obiecuje.

Łopatyn, 26 lutego, 1849 r. Adam Pawłowski.

Sprawozdanie Komitetu Towarzystwa gospodarskiego na 8 zgromadzeniu d. 1 marca 1849 r.

Czytał hr. Kazimierz Krasicki.

(Dokończenie.)

To wszystko wymaga jednak znacznych fundusów, których Towarzystwu bez przyczynienia się kraju trudno będzie wynaleść. Nim to jednak nastąpi nie wypada tracić czasu, lecz należy użyć środków, które do dopięcia tak zbawiennych celów są teraz możliwe. Już w odezwie Komitetu z 3go grudnia przeszłego roku, nadmieniliśmy że otworzenie podobnych zakładów po kraju opłaciłoby się w czasie sowitą korzyścią dla ogółu gospodarstwa; dziś ponawiamy wezwanie nasze. Uczniów, którzy za naukę zapłacą nie braknie, a w teraźniejszych czasach takie zakłady byle tylko należyte prowadzone, byłyby bardzo pożądane. Spodziewamy się także, że skoro się stosunki majątkowe obywateli

ziemskich poprawią, będzie nam można odezwać się do nich, względem akeyi, na które już dotąd 37,200 złr. m. k. zapisano.

19. Z przyjemnością udzielamy szanownemu zgromadzeniu wiadomości, że Towarzystwo gospodarskie krakowskie w odezwie swej z d. 22 stycznia t. r. oświadczyło chęć połączenia się z nami, aby tak należąc teraz do jednej prowincyi i tworząc jedno ciało wspólnie z nami do celu dążyło. Komitet nie czując się upoważnionym do stanowczego rozstrzygnięcia nadesłanego sobie projektu do tego zjednoczenia, wezwał tamtejszy Komitet o przysłanie delegowanych na nasze zgromadzenie, dla bliższego porozumienia się w tym względzie.

20. Nie mniej cieszy nas, że obywatele wiejscy obwodu rzeszowskiego zawiązują się już w towarzystwo gospodarskie obwodowe w celu obmyślenia skutecznych środków do wydobywania się z obecnego krytycznego położenia swego. Komitet otrzymał od hr. Alfreda Potockiego sprawozdanie pierwszego zjazdu obywateli w Łańcucie, z wezwaniem aby nasze Towarzystwo krajowe o ile może być najspieszniej udzieliło swej myśli względem urzeczywistnienia zamierzonego projektu. Sprawozdanie to będzie szanownemu zgromadzeniu odczytanem.

21. Komisya, której podług trzeciej uchwały ostatniego walnego zgromadzenia rewizya ustaw Towarzystwa poleconą została, ukończyła stosowne wypracowanie. Gdy jednak to wypracowanie nie mogło być stosownie do uchwały miesiącem przed teraźniejszym zgromadzeniem przez druk ogłoszone; gdy powtórnie wypada poczekać na przepisy, które zapewne dla wszelkich stowarzyszeń wydane będą; gdy nakoniec mamy ustawy, które czynności Towarzystwa wcale nie hamują, przeto postanowiła komisya wstrzymać się jeszcze z przedłożeniem swego wypracowania względem reorganizacyi ustaw Towarzystwa.

Natomiast zaś wyrobiony został wniosek do ustaw dla Towarzystw obwodowych, stosownie do uchwały VIII zeszłego posiedzenia, któren się szanownemu zgromadzeniu do rozpoznania przedkłada. Przyjęcie takich ustaw jest bardzo na czasie, jak to wspomniona odezwa obywateli rzeszowskich dowodzi. Do życzenia byłoby, aby wkrótce utworzyły się pomocnicze Towarzystwa po kraju: gdyż, jakeśmy to już często mówili, tylko połączonymi siłami będziemy w stanie dojść do pożądanego celu.

22. Wiadomy będzie zapewne szanownym członkom z gazet, projekt ministerium rolnictwa do zwołania kongresu rolniczego. Ważność takiego zjazdu jest oczywista, wypada więc korzystać ze sposobności, która nam się nadarza, aby wspierać u rządu interes gospodarstwa krajowego, który dotąd był zupełnie zapomniany.

Niepewność czy zgromadzenie nasze będzie mogło się zebrać, oraz nieoznaczenie ostatecznego terminu zjazdu kongresu, były powodem że komitet oznaczył kandydatów na delegowanych; a ponieważ nie mógł mieć pewności, czy każdy z obranych będzie w stanie opuścić swoje interesa dla posługi krajowej; wybrał 16tu i wezwał ich aby się oświadczyli, czy się tej posługi podjąć będą mogli w ra-

zie gdyby do tego powołani zostali? Gdy jednak oznaczenie terminu zjazdu jeszcze nie nastąpiło, przeto zechce szanowne zgromadzenie stosowne wybory przedsięwziąć. Dodać tu wypada że Komitet nieomieszkał zgłosić się do ministerium rolnictwa i przesłać mu relacyi o czynnościach Towarzystwa i zamiarach swoich.

23. Rząd krajowy, uznając potrzebę rozpo-
wszechnienia wiadomości gospodarskich pomiędzy ludem wiejskim, wezwał Komitet do ułożenia programu dziełka o rolnictwie dla użytku szkółek wiejskich. Trudne to zadanie, gdyż niewiedzieć czy stosowniej nauczać jak powinno być, czyli też raczej czego z przyjętych przez niemyślących gospodarzy zasad unikać wypada. Rowiązanie tego zadania polecił Komitet panu Maurycemu Krainkiemu.

24. Komitet odbył w zeszłym półroczu posiedzeń zwyczajnych 14.
Numerów podawczych było w ciągu roku 1848 436.

25. Stan Towarzystwa był z końcem roku 1848 następujący:

Członków honorowych	13.
„ czynnych	299.
„ korespondujących	26.

W ciągu zeszłego półroczu zszedł z tego świata Stanisław hr. Skarbek, jeden z najpraktyczniejszych gospodarzy naszych i znakomity dobroczyńca cierpiącej ludzkości, dla której cały swój majątek w spuściznie przeznaczył. Mamy wszelką nadzieję, że w instytucie założonym dla kształcenia młodzieży w rzemiosłach, nie jedna gałąź tychże w związku z gospodarstwem wiejskiem będąca, zostanie należycie uwzględniona. Nie wątpimy dalej, że już zarząd tak obszernych dóbr wywoła potrzebę kształcenia sobie zdalnych oficyalistów, z czego niezawodnie i cały kraj będzie mógł korzystać. Do takiej nadziei upoważnia nas znana nam gotowość światłego kuratora tego zakładu, korzystania z każdej możliwej sposobności, aby się krajowi przy-
służyć.

Ubolewamy także nad zgonem naszego cze-
dlego członka Leopolda hr. Krasińskiego.

26. Względem opłaty należności od członków okazuje się następujący rachunek:

z końcem roku 1847 zalegało z roku 1846	rat 4
z roku 1847	„ 68
	razem rat 72

do tego należytość na rok 1848, ogół członków	
jak wyżej	299
z tych uwolnionych od opłaty	24

pozostaje	275
miało więc wpłynąć w roku 1848 rat	347

Wpłynęło rzeczywiście:

za rok 1847	rat 29
za rok 1848 w r. 1847 rat	6
w r. 1848	„ 110

razem rat	146
odpadło przez śmierć i uwolnienie	„ 5

razem	150
z końcem roku 1848 zalegało rat	197

mianowicie: za rok 1846 rat 4
 „ 1847 „ 35
 „ 1848 „ 158
 czyli zlr. m. k. 2,564

Od tej zaległości trzeba jednak
 potrącić raty które w ciągu bieżą-
 cego roku do 24 lutego uiszczono
 zostały a mianowicie:

za rok 1846 rat 1
 „ 1847 „ 4
 „ 1848 „ 28
 razem „ 33 czyli zlr. m. k. 396

Stan dzisiejszej zaległości wynosi zatem zlr. m. k. 1,968,
 o której uiszczenie najusilniej prosić musimy: gdyż wszel-
 kie nasze usiłowania spełzną na niczem, jeżeli nie będą sta-
 nowczo poparte materyalnemi środkami, a zwłaszcza regu-
 larnem uiszczaniem się opłat, do których każdy członek
 ustawami jest obowiązany.

Jak długo Towarzystwo nie będzie miało zapewnio-
 nych funduszy przez regularne opłacanie należności od
 swych członków, nie będzie też w stanie ułożenia budżetu,
 a przeto i przedsięwzięcia jakichkolwiek czynności, które
 znacniejszych wymagają nakładów.

Na bieżący rok uiszczono w zeszłym roku rat 6.

27. Stan biblioteki z końcem roku 1847:
 dzieł 1,400 w tomach 2,045

w ciągu zeszłego r. przybyło:
 w darach podług przyłączone-
 go spisu 332 „ 498
 z przykupna:

od księgarzy na rachunek za
 350 zlr. 10 kr. 410 „ 159
 za gotowe pieniądze za zlr. 144
 4 kr. 32 „ 82
 i jeden rękopism.

stan z końcem roku 1848: dzieł 1,894 w tomach 2,764
 Towarzystwo badaczy natury obdarza nas swojemi pracami,
 o których tutaj wspomnieć wypada, gdyż są dla naszej
 biblioteki wielkiej wartości.

Na rachunek księgarzy winno się było z koń-
 cem roku 1847 zlr. 542 59 kr.
 przybyło długu w roku zeszłym 350 10 „

przeto dług na książki do biblioteki z koń-
 cem roku 1848 wynosił zlr. 872 49 kr.
 który jest prawie zupełnie pokryty wierzytelnością naszą za
 nasze dzieła w komis dane, wynosząca ogółem zlr. 815
 jak to się niżej pokaże.

W zeszłym roku wypożyczono do czytania dzieł 100.

28. W modelach i zbiorach przybyło w roku 1848:
 od pana Kochańskiego 19 sztuk modeli i 75 gatunków
 nasion.

od pana Antoniego Sozańskiego 9 sztuk modeli.

od „ Edmunda Krainińskiego 22 gatunków nasion roślin
 pastewnych.

29. Co do dzieł przez Towarzystwo drukiem wy-
 danych.

Podług obrachunku z końcem roku 1847 w 5 tomie
 Rozpraw str. 29 pozostało do pokrycia kosztów nakładu
 naszych dzieł: 707 zlr. 38²/₄ kr.

w roku 1848 kosztował

nakład IV tomu Rozpraw 519 zlr. 48 kr.
 „ V „ 301 „ 19 „
 razem 621 zlr. 7 kr.

Ogół kosztów do pokrycia 1,328 zlr. 45²/₄ kr.

W ciągu roku wpłynęło:
 za 45 tomów Rozp. po 1 zlr. 45 zlr.
 „ 279 „ „ po 40 kr. . 186 zlr.
 „ 482 exemp. Katech. rol. . 84 zlr. 20 kr.

Razem 315 zlr. 20 kr.

Od tego kosztu oprawy:
 za Rozpraw exemp. 322 po 2
 kr., czyni 10 zlr. 44 kr.
 za katech. exem.
 482 po 1 kr. 8 zlr. 2 kr.

razem 18 zlr. 46 kr.

Wpłynęło więc na pokrycie kosztów . . 294 zlr. 34 „ kr.

Pozostaje jeszcze do pokrycia . . 1,034 zlr. 11²/₄ kr.

Na pokrycie tych kosztów winni nam członkowie:

za I. tomu Rozpraw exem. 87 po zlr. 1 czyni zlr. 87
 „ „ „ 67 po kr. 40 „ zlr. 44 kr. 40
 za II. „ „ 64 po zlr. 1 „ zlr. 64
 „ „ „ 55 po kr. 40 „ zlr. 36 kr. 40
 za III. „ „ 15 po zlr. 1 „ zlr. 15
 „ „ „ 61 po kr. 40 „ zlr. 40 kr. 40
 za IV. „ „ 47 po kr. 40 „ zlr. 31 kr. 20
 „ V. „ „ 3 po kr. 40 „ zlr. 2

razem za 396 exempl. Rozpraw zlr. 318 kr. 20

za Katechizmu 478 exempl. zlr. 79 kr. 40

Ogółem winni nam zlr. 398 kr. —

Wierzytelność nasza za dzieła w komis dane
 wynosiła z końcem roku 1847 . . . zlr. 628 kr. —

Przybyło za 40 sztuk Rozpraw bez prowizyi
 po kr. 40 zlr. 26 kr. 40
 za 260 sztuk z prowizyą ²⁰/₁₀₀ po kr. 40 zlr. 138 kr. 40
 za 50 sztuk Katechizmu bez prowizyi . . zlr. 8 kr. 20
 za 100 „ „ z prowizyą ²⁰/₁₀₀ zlr. 15 kr. 20

Razem zlr. 815 kr. —

Rekapitulacja rachunku.

Wierzytelność księgarzy za dzieła do biblioteki wzięte wy-
 nosiła z końcem roku 1848 . . . zlr. 872 kr. 49

Z kosztu nakładu własnych dzieł pozo-
 stało do pokrycia zlr. 1,034 kr. 11²/₄

razem stan bierny . . zlr. 1,907 kr. ²/₄

Należało się nam z końcem r. 1848
 za kupione ze składu własne dzieła
 zlr. 398

za też dzieła w komis dane zlr. 815

razem stan czynny . . zlr. 1,213 kr. ²/₄

zostaje jeszcze do pokrycia zlr. 694 kr. ²/₄

na co mamy dostateczny fundusz we wła-
 snych dziełach, które nam z koń-
 cem zeszłego roku na składzie po-
 zostały, mianowicie:

I. tomu Rozpraw exempl. 177
 II. „ „ „ 359
 III. „ „ „ 460
 IV. „ „ „ 573
 V. „ „ „ 982

razem-exempl. 2,551

Katechizmu „ 3,236

Ofiarowano darem w roku 1848 Rozpraw exempl. . . 63

Katechizmu rolnicz. exempl. 21

W tem miejscu musimy także prosić o współdziałanie
 szanownych członków, aby chcieli rozbiierać dzieła własne-

go nakładu, i je po kraju rozpowszechniać: gdyż im większy odbyt, tem więcej można exemplarzy drukować, a przeto tem taniej przedawać.

Treść naszych Rozpraw jest wprowadzie na pierwszy rzut oka sucha, jak wszystkich dzieł fachowych; jednakowoż gdy pomyślimy, że tylko dobrze i umiejętnie prowadzone gospodarstwo może nas od zguby wyratować; gdy z drugiej strony zważymy że równie jak w innych gałęziach umiety ludzkiego, także i w gospodarstwie wiejskiem postęp olbrzymim rozwija się krokiem; natenczas powźmiemy to przekonanie, że tylko przez czytanie stosownych dzieł możemy sobie tuszyc, że potrafimy się utrzymać na równi z potrzebami czasowemi. Bez osobistej każdego z szanownych członków pomocy, Towarzystwo pomimo najszczerzego poświęcenia się niektórych, nie podoła nigdy swemu zadaniu zadość uczynić. Tylko połączonemi siłami wydobędziemy się z dzisiejszego nader krytycznego położenia.

30. Depozytów było z końcem 1847:

1.) Od hr. Tytusa Dzieduszyckiego i pana Antoniego Mysłowskiego jako nagroda za najlepszą rozprawę konkursową o podniesieniu chowu bydła	złr. 400
2.) Od s. p. Leona Augustynowicza na przedruk dziełka rolniczego	złr. 100
3.) Od pana Edwarda Dulskiego nagrodę za stosowny pług	złr. 100
4.) Na zbiór geologiczny	złr. 415
5.) Na zakład gospodarski	złr. 225
6.) Z przedania dziełka o rolnictwie przez D. Chłapowskiego na cel dobroczynny	złr. 32
razem	złr. 1,272

Przybyło:

na zakład gospodarski od hr. St. Genois	złr. 100
od hr. Kazimierza Lanckorońskiego	złr. 100
z sprzedaży dzieła D. Chłapowskiego	złr. 20
razem	złr. 220

Jest ogółem w depozytach z końcem 1848 roku złr. 1,492

31. Przejdźmy teraz do obrachunku funduszków Towarzystwa na rok 1848.

P R Z Y C H Ó D.

Wpłynęło w ciągu roku 1848:

I. W ratach po 12 złotych reńskich	
za rok 1847 rat 29	złr. 348 kr. —
„ „ 1848 „ 110	złr. 1,320 kr. —
„ „ 1849 „ 6	złr. 72 kr. —
razem rat 145	złr. 1,740 kr. —

II. W darach:

Od byłego Towarzystwa wyśceigów konnych w Tarnopolu	złr. 1,143 kr. 25
Za 12 exem. Gawędy Winnic.	złr. 2 kr. —
Drobnemi	złr. 3 kr. 50
razem	złr. 1,149 kr. 15

III. Prowizya od wymienionych 5 książeczek kasy oszczędności, po straceniu należności w kwocie 45 kr. za kupionych 15 książeczek	złr. 8 kr. 32
--	---------------

IV. Z sprzedaży dzieł własnych:

Za 43 tom. Rozp. po złr. 1 czyni	złr. 43
„ 279 „ „ po kr. 40 „	złr. 186
razem	złr. 229 kr. —
Za 482 exemplarzy Katechizmu	złr. 84 kr. 20
razem	złr. 313 kr. 20

V. Depozytów: na zakład gospodarski od hr. St. Genois	złr. 100
„ hr. Kaz. Lanckorońskiego	złr. 100
razem	złr. 200 kr. —

Za 26 exemplarzy o rolnictwie Chłapowskiego	złr. 26 kr. —
razem	złr. 226 kr. —

Ogółem wpłynęło w roku 1848 złr. 3,437 kr. 7

Pozostało w kasie z końcem roku 1847 (patrz V tom Rozpraw str. 21—24) własnego funduszu	złr. 1,470 kr. 41
W depozytach	złr. 1,272 kr. —
złr. 2,742 kr. 41	

Ogół Przychodu złr. 6,179 kr. 48

W Y D A T E K.

I. Koszta administracji:	
Pensya pełniącego obow. Sek. pisarza 1go 7 miesięcy po złr. 20, 5 miesięcy po złr. 25	złr. 265 kr. —
Pensya pisarza 2go 7 miesięcy po złr. 15, 5 miesięcy po złr. 20	złr. 205 kr. —
Rekwizyta i potrzeby kancel.	złr. 47 kr. 3
Druki z urzędu	złr. 59 kr. 8
Koszta pocztowe	złr. 27 kr. 57
razem	złr. 1,204 kr. 8

II. Koszta dyplomów:	
Wydrukowanie 54 dyplomów	złr. 8 kr. —
Papier na te dyplomy	złr. 8 kr. 16
Wypisanie 118tu dyplomów	złr. 118 kr. —
razem	złr. 134 kr. 16

III. Koszta pochodzące ze styczności z krajem i z zagranicą:	
Oprawa kosztowniejsza dzieł własnych, przez Tow. ofiarow.	złr. 15 kr. 30

IV. Zbiory:	
Za kupno narzędzi gospodarsk.	złr. 80 kr. 24
Sprzęty do urządzenia kancelaryi i biblioteki	złr. 36 kr. —
Za przykupno książek i rękopismów	złr. 144 kr. 4
Introligator do biblioteki	złr. 2 kr. 20
razem	złr. 262 kr. 45

V. Koszta nakładu dzieł:	
Nakład IV i V tomu Rozpraw	złr. 621 kr. 7
Introligator za 1871 tomów po kr. 2	złr. 62 kr. 22
Introligator za 2075 tomów Katechizmu po kr. 1	złr. 34 kr. 35
razem	złr. 96 kr. 57
ogółem	złr. 718 4

Ogół Wydatków złr. 2,334 kr. 43

Do tego dług xiedza Klimy ma się wykazać jako część reszty kasowej z końcem roku 1848 złr. 189

R E K A P I T U L A C Y A.

Przybyło w r. 1848 na rachunek własnego funduszu jak przychód I, II, III	złr. 2,897 kr. 47
Przybyło na pokrycie druków jak przychód IV	złr. 313 kr. 20
Przybyło do depozytów	złr. 226 kr. —
Pozostało z końcem 1847 r. w kasie własnych	złr. 1,470 kr. 41
Pozostało w depozytach	złr. 1,272 kr. —
Ogół Przychodu	złr. 4,681 k. 48
złr. 1,498 kr. —	

Dodatek.

Wydatek jak wykazano po-	
przednio	złr. 2,334 kr. 45
Pozostaje na własny fundusz	złr. 2,347 kr. 5
„ w depozytach	złr. 1,498 kr. —

Reszta kasowa ogółem	złr. 3,845 kr. 5
A mianowicie: w 36 książecz-	
kach kasy oszczędności	złr. 3,520 kr. 40
Należność od kiedza Klimy z	
przedpłaty zaliczonej mu na	
sprawienie ubioru dla uczniów	złr. 189 kr. —
w gotowiznie	złr. 155 kr. 25
Razem jak wyżej	złr. 3,845 kr. 5

Wspomnieliśmy wyżej o budowli którą zamierzamy przedsięwziąć w Łopusznej dla umieszczenia praktykującej młodzieży. Gdy do każdej budowy potrzeba funduszków, przeto mamy sobie za obowiązek wykazać szanownemu zgromadzeniu zasoby na to przedsięwzięcie.

Z końcem roku 1847 mieliśmy w depozycie na cel	
zakładu gospodarskiego	złr. 225
w zeszłym roku przybyło	złr. 200
do tego hr. Alfred Potocki ofiarował na ten cel	złr. 600

razem . . . 1,025

które nam na przedsięwziętą budowę wystarcza.

Rys gospodarstwa szkockiego.

(Ciąg dalszy.)

k.) *Dolphingston w East Lothian*, gospodarstwo pana Mitchel, ma 300 akrów i podzielone jest na 7 rak:

Na akr wysiew.	Z akra zbiór.
1.) Ziem. na gno. 16 cetnarów	10 — 12 ton.
2.) Pszenica 3—4 buszłów	5 kwarterów.
3.) Turn. na gno. 4 funty.	35—40 ton.
4.) Jęczmień 5 buszłów	7—8 kwarter.
5.) Trawa 10 f. białej konicz. 35 cetnarów.	
4 f. czar. „ „	„
1 buszel rajgrasu „	„
6.) Trawa	Pastwisko.
7.) Owies 4—5 buszłów	7—8 kwarter.

l.) *Cairnie w Midlothian*, gospodarstwo p. Browna, ma 170 akrów i podzielone jest na 7 rak z następującym płodozmianem:

Na akr wysiew.	Z akra zbiór.
1.) Ziem. na gnoju 16 cetnarów	10 ton.
2.) Pszenica 4—5 buszłów	5—6 kwar.
3.) Turn. na gnoju 4 funty	30 ton.
4.) Jęczmień 5 buszłów	6—7 kwar.
5.) Trawa 6 f. cz. konieczyny 30 cetnar.	
6 f. białej „ „	„
1/2 buszla rajgrazu „	„
6.) Trawa 1/2 busz. brz. posp.	Pastwisko.
7.) Owies 5 buszłów	8—9 kwarter.

m.) *Near-Porto-Bello w Midlothian*, gospodarstwo pana Jouny, ma 170 akrów i podzielone jest na 5 pól:

Na akr wysiew.	Z akra zbiór.
1.) Ziem. na gno. 16 cetnarów	10 ton.
2.) Pszenica 4 buszle	6 kwarterów.
3.) Jęcz., na kości, 4 buszle	7 kwarterów.
4.) Trawa, 12 f. czar. konicz. 35—40 cet.	
4 f. białej konicz. „ „	„
1 buszel rajgrazu „ „	„
5.) Owies 6 buszłów	8—9 kwar.

n.) *Barbachlaw w Caddington Shire*, gospodarstwo pana Hay, ma 200 akrów, podzielone jest na

Pole A.

Na akr wysiew. Z akra zbiór.

- 1.) Ziem. na gnoju, 16 cetnarów 10 — 12 ton.
- 2.) Pszenica 4 buszle 5 1/2 kwarter.
- 3.) Trawa 12 f. czar. konicz. 35 cetnarów.
- 4 f. białej „ „
- 1 buszel rajgrazu „
- 4.) Owies 4—5 buszłów 9 kwarterów.

Pole B.

Na akr wysiew. Z akra zbiór.

- 1.) Turn. na gnoju, 4 funty 25 ton.
- i bob 5 buszłów 4—5 kwarter.
- 2.) Jęczmień 4 buszle 7 kwarterów.
- 3.) Trawa 8 f. czar. konicz. Pastwisko.
- 6 f. białej kon. „
- 20 f. rajgrazu „
- 4.) Trawa.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Korespondencya.

1. Posiadawszy majątek w powiecie upińskim na Litwie, blisko granicy kurlandzkiej, widziałem tam koskę podobną do tej, którą tu zaleca pan Wyhowski; atoli zamiast haka do przytrzymywania zboża lewą ręką, używają tam grabek. Ponieważ jest w Iwoniezu sługa z Litwy rodem, z tamtych stron z ś. p. bratem moim Karolem przybyły, poleciłem mu zrobić taką koskę i grabie i te zawiozłem do Siedliszowic. Już na miejscu w Iwoniezu narzekał fabrykant Litwin, że takiej kosy, to jest takiego żelaza tej formy, dostać nie mógł, jakiej to przyrządzenie wymaga; w Siedliszowicach zaś okazały się dwa defekta; raz że jedną koską żniwa na dużych łanach odbywać nie można; drugi raz, że nie wiedząc jakiegogo żelaza, jakiej małej kosy, do tego przyrządzenia potrzeba? niepodobna się wystawiać na próżny wydatek w większej skali. Czytając w dziennikach naszych ogłoszenie i widząc w nich zamieszczony rysunek *wyhówki*, pospieszam donieść, że na Litwie taką lub podobną koską żniwa odbywają się z wielką łatwością i pośpiechem; lecz to zależy od wprawy i dobrej chęci. Tam do żniwa najwięcej widziałem kobiet w ten sposób używanych; robota jest łatwa, spora i nie mordująca: bo żeniec czy żniwiarka postępuje zcinając zboże bez schylania się, za nią zaś ledwie dwoje ludzi nastarczyć może wiązać. Sposób ten sprzętu zboża jest nader ważnym przedmiotem dla nas. P. Wyhowski widział go w Niderlandach, ja na Litwie, blisko granicy kurlandzkiej; sądzę że jest w Kurlandyi używany, gdzie gospodarstwo stoi na wysokim stopniu i do naszego kraju bardzo słosowne. Życzyć należy ażeby się zajęto tym przedmiotem. Znajdzie się zapewne kto taki w Galicyi, co zna ten sposób odbywania żniwa. Obywatele mają wielki interes sprawdzenia tego przedmiotu, gdzie indziej znanego i doświadczonego, tem bardziej, że maszyny do żniwa Tyminieckiego i inne wymagają kosztu znacznego a mało dają nadziei skutku zwłaszcza na większą skalę.

Jasienica, 20 lutego 1849.

Józef Załuski.

2. Wezwaniu twemu redaktorze szczerze chciałem zadosyć uczynić, tym bardziej że Pamiętnik Gospodarski nader jest użytecznym dla kraju, przy tak nadzwyczajnych zmianach, z czego obywatele korzystać powinni; ale wyznać muszę tobie z żalem, że nasi panowie nie wszyscy pojmują stanowisko swoje, bo nie przejęci są powinnością obywatela kraju; chociaż drogę wytkniętą widzą dla siebie pożyteczną, a jednak dla dobra ogółu nie poświęcić nie chcą, będąc dalekimi od przyczynienia się w utrzymywaniu wszelkich pism gospodarskich, a które prawdziwie są pierwszą skazówką do wzbogacenia naszych własności.

Załączam tutaj przepis robienia octu, jeżeli uważać będziesz za pożyteczny i odpowiadający, umieścić go możesz w swoim Pamiętniku. M. T.

Podleszany, 16 marca.

Niekosztowne sposoby robienia octu.

Wody prosto ze studni garncy 9, okowity garniec 1, miodu czystego kwaterek 1, chleba razowego, dobrze wypieczonego kromkę, kilka cytrynowych skórek, z pozostałym nieco w nich sokiem, pokrajanych na kawałki, to wszystko dać do baryłki stosownej wielkości, dobrze wymieszać aby się miód rozpuścił a chleb rozmokł i postawić ją na 6 tygodni w cieple, w miejscu czystym i dobrem powietrzu; w lecie zaś, w miejscu spokojnym, na świeżem powietrzu, do słońca, jednakże nie na wilgoci, ale w największej suchości, będzie się tem pewniej konserwował. Wszakże mając butle duże szklane, zrobiwszy powyższy roztwór, byle w naczyniu ale czystym, a przelać potem do butli, byłoby nierównie pożytecznie: gdyż w baryłce dużo octu ubywa przez wyschnięcie. Tak zrobiwszy i obwiązawszy papierem nakłutym, aby nieco powietrza dochodziło, należy mu się dać wystać spokojnie przez czas wyżej oznaczony, a będzie ocet biały, czysty i przyjemny, a nadewszystko tegi.

Sposób drugi, z owoców. Garniec 1 owocu; porzeczek lub agrestu, śliwek lub jabłek, a w niedostatku tych, nawet i buraków wygotować w 6 garncach wody i dodać okowity półgarnea, miodu półkwaterek i pół cytryny, a będzie ocet bardzo mocny i smaczny, zachować tylko należy czyste powietrze w miejscu gdzie stoi i ochłodstwo około niego. Te sposoby robienia octów, okrom ich dobroci i łatwości wykonania, zachęcać powinny do naśladowania przez wkład zbyt mały, a z korzyścią odpowiadającą, gdyż wiadomo nam bardzo dobrze, ile kupując, trzeba dać za kwartę octu lichego. Równie sposoby te nastroczają wielki zysk dla tego, kto by się chciał fabryce octu oddać, a co każdy, mający jakakolwiek siedzibę, z największą łatwością uskutecznić może.

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

Jarostaw, 22 marca. Handel zbożowy zaczyna się cokolwiek ruszać. Pierwej tylko przy okazji szło żyto i pszenica w obwody podgórskie i do Białej, dzisiaj już i umyślnie do Dukli, szczególnie żyto się posyła. Dlatego ceny zboża, chociaż powoli, ale przecież podnoszą się. Teraz za korzec pięknej pszenicy można dostać 3 złr. 24 kr., żyta 3 złr. 24 kr., jęczmienia 3 złr. 12 kr., hreczki 3 złr. 12

kr., grochu 4 złr., owsa 1 złr. 48 kr., ziemniaków 2 złr. m. k. Gorzałka także o kilka krajearów podniosła się w cenie: płacą znowu za garniec 30^o po 50 kr. m. k. Wełna ma łatwy odbyt, osobliwie ordynaryjna jest poszukiwana: ponieważ fabryki wiele teraz sukna grubego wyrabiają. Cena jak dawniej od 50 do 80 złr. według gatunku. Do Gdańska wybiera się dwóch kupców tutejszych z drzewem budulcowem, dębowem i sosnowem, w okolicy Jarosławia zakupionem i po większej części na brzegi Sanu sprowadzonym. Na tratwy z tego drzewa porobione mają łądować nasiona olejne, potaż, orzechy, płótno grube i kilkadziesiąt korey pszenicy; ale czy popłyną, tego z pewnością donieść trudno: dzisiaj niegotowi, jutro ich może jakie polityczne przeszkody odstrasza. Bydło opasowe i nieopasowe jest drogie, podobnie nierogacizna i konie. J. P.

Gorlice, na Podgórzu, 20 marca. Po dniach zwiastujących nam wczesną wiosnę, mamy znów wtórą zimę: śniegi spadły, wody na rzekach się ścięły, a w górach usłala się sanna. Taka zmienność temperatury, nadewszystko spadła na odelgła ziemię śniegi, niepomyślnie wróżą dla ozimin, które dotąd bardzo ładnie wyglądały. Opóźniająca się wiosna z jednej, a wznagający się u ludu wiejskiego przednowek z drugiej strony, tudzież poszukiwanie zboża do Węgier, są powodem, że zboże coraz bardziej idzie w górę i że ruch w handlu niem jest coraz większy, tak, że się powtórza ceny, jakieśmy zeszłej wiosny mieli. Dziś płacą za korzec pszenicy jarej 7²/₃ złr., ozimej 7 złr., żyta 5²/₃, jęczmienia 5, owsa 2¹/₄, grochu i bobu po 6¹/₃ orkisz 7²/₃, ziemniaków 2 złr. 12 kr. do 2 złr. 24 kr. Za pospiechy, których atoli trudno dostać, płacą po 3 złr. 12 kr. m. k. i drożej. Okowita trzyma się w dawniejszej cenie. Płótna nasze surowki i przeparki (na wpół bielone) żwawy mają odbyt do środkowych Węgier, gdzie za nie dobrze i brzęcząca płacą moneta. Handlarze tutejsi starozakonni znacznie na nich zyskali, zakupiwszy w czasie tańszym a drogo tam sprzedawszy. Kupcy niemi ciągle i dlatego płótna podniosły się w cenie, prawie o 20% niż były przed 2 miesiącami: za surowki bowiem płacą jak następuje: za biecekie osmdziesiątka 15 złr., za takie gorlickie 17 złr.; za 60dziesiątka koreczyńskie wąskie 8 złr., za takie szerokie liwerantki 16 złr. w. w.; za białe: biecekie 18, gorlickie 21, koreczyńskie wąskie 10, szerokie 20 złr. w. w. J. Ż.

Peszt, 11 marca. Lubo wywóz zboża z Pesztu i Budzyna jest ograniczony, dla braku jednakże dostawy poszło zboże w górę. Maca pesztynska (1 = 24 garn. lwowski) pszenicy kosztuje 15 do 15 złr., żyta 9 do 10 złr., jęczmienia 6³/₄, owsa 5¹/₂ do 6 złr., kukurudzy 7 złr. w. w. Kibel (korzec) rzepaku sprzedano w wielkiej partii po 8 złr. m. k. Wiktuały droższe, funt mięsa kosztuje od wczoraj 10 kr. m. k. O interesach jarmarkowych nie ma ani mowy.

Preszburg, 12 marca. Nasze tygodniowe targi dość są ożywione, zboża dowożą wiele, ale dla przerwanej komunikacji z Banatem nie masz żadnej znaczniejszej spekulacji tym produktem. Zapasy, w porównaniu do dawnych lat, są małe. Pod koniec targu płacono w. w. za mace preszburską pszenicy 8.50 — 9.56, żyta 5 — 5.50, jęczmienia 3.51 — 4.6, owsa 3.12 — 3.50, kukurudzy 4.56 — 4.54. Partye wyki, z 1500 mac złożoną, sprzedano po 7 złr. w. w. Nasienie konopi rzadko daje się postrzegać, a można by za nie dostać po 7 złr. 9 kr. Rogowe bydło coraz droższe, bo z dolnych Węgier nie dopędzają nic, a z naszej okolicy najpiękniejsze bydło rogate i nierogate dalej transportują. Za cetnar słoniny w większej ilości żądają 93 złr. w. w. Łój odchodzi w wielkiej ilości do Wiednia, gdzie zań płacą po 98 — 100 w. w. za cetnar.

Lwów, 21 marca. Ceny targowe urzędowe są następujące: korzec pszenicy 14 złr. 15 kr., żyta 10 złr. 21 kr., jęczmienia 9 złr. 52 kr., owsa 7 złr., hreczki 8 złr. 48 kr., kartosli 5 złr. 25 kr., cetnar siana 3 złr. 29 kr., słomy 2 złr., sag drzewa bukowego 25 złr. 45 kr., dębowego 21 złr. 20 kr., sosnowego 19 złr. 30 kr., kw. szumówki 55 kr. w. w.

UWIADOMIENIE.

Poszukuje się dzierzawa wioski w obwodzie jasielskim, blisko traktu położonej, mającej 300 do 400 morgów pola i budynki w dobrym stanie. Interesowani zechcą zawiadomić redakcyę Pamiętnika gospodar. listami frankowanemi.